

„DOPALACZE KRADNĄ ŻYCIE”

1. Czy istnieją bezpieczne „dopalacze” ?

Nie

, zażycie jakiegokolwiek „dopalacza” powoduje, że stajesz się królikiem doświadczalnym. Zazwyczaj po zażyciu narkotyku, bo „dopalacze” to groźne narkotyki, szybko następuje „zejście” objawiające się wyczerpaniem, zaburzeniami rytmu serca, nudnościami, niepokojem, stanami lękowymi. Nigdy nie masz pewności czy zażycie „dopalacza” nie skończy się śmiercią.

2. Czy „dopalacze” są produktami naturalnymi?

Nie są. To produkty zawierające substancje chemiczne, działające psychoaktywnie na ośrodkowy układ nerwowy.

Zażywając je wychodzisz ze śmiercią na spacer, z którego możesz już nie wrócić.

Nawet, jeżeli trafisz do lekarza, może cię nie uratować, gdyż nigdy nie wiadomo jaka substancja była w danym „dopalaczu” i jaką można podać odtrutkę.

3. Czy „dopalacze” uzależniają?

Tak. Czasami wystarczy spróbować jeden, dwa razy, a zawartość „dopalacza” może spowodować nieodwracalne zmiany w układzie nerwowym człowieka i prowadzić do uzależnienia. Niektóre nowe narkotyki mogą mieć działanie silniejsze niż tradycyjne narkotyki. Osoby uzależnione od „dopalaczy” mogą doświadczać głodu substancji, a zaprzestanie ich używania zazwyczaj jest bardzo trudne.

4. Co robić, gdy mamy do czynienia

z człowiekiem pod wpływem „dopalaczy”?

W takim przypadku należy wezwać natychmiast pomoc lekarską. Jeżeli nastąpiła utrata przytomności, zaburzenia świadomości, zatrzymanie oddechu lub nadmierne pobudzenie dzwoń pod numer **112** i postaraj się opisać dyspozytorowi zaistniałą sytuację.

5. Co mogę zrobić gdy podejrzewam, że w punkcie handlowo-usługowym sprzedawane są „dopalacze”?

Zadzwoń na numer bezpłatnej infolinii Państwowej Inspekcji Sanitarnej, tzw. linii „dopalaczowej”: **800060800** lub na numer policji **997** i podziel się swoimi spostrzeżeniami. O swoim podejrzeniu możesz powiadomić bezpośrednio w Powiatowej Stacji Sanitarnej - Epidemiologicznej. Pamiętaj, w ten sposób możesz uratować czyjeś zdrowie i życie.

6. Co mogę zrobić gdy znalazłam stronę internetową gdzie sprzedawane są „dopalacze”?

Zgłoś sprawę na numer bezpłatnej infolinii **800060800** i podaj link do strony.

7. Co mi grozi za sprzedaż „dopalaczy”?

Zostanie na ciebie nałożona kara pieniężna w wysokości od 20 tys. zł. do 1 miliona zł. Za narażenie zdrowia i życia ludzkiego możesz odpowiadać także z **art. 165** kodeksu karnego. Wtedy prócz kary pieniężnej możesz liczyć na wyrok od 6 miesięcy do

8 lat więzienia.

8. Po czym poznać, że ktoś z moich bliskich jest pod wpływem „dopalaczy”?

Osoba po zażyciu nowych narkotyków może być agresywna. „Dopalacze” mogą spowodować halucynacje, rozdrażnienie, stany lękowe czy też nadmierne pobudzenie lub też może być ospała i apatyczna. Osoba będąca pod ich wpływem może nie rozpoznawać najbliższych, być wobec nich agresywną. W takich przypadkach należy wezwać pomoc lekarską.

9. Gdzie mogę się zgłosić jeśli ja bądź ktoś z moich bliskich jest uzależniony od dopalaczy?

Musisz się zgłosić do najbliższej poradni leczenia uzależnień. Bazę takich placówek możesz uzyskać dzwoniąc pod numer bezpłatnej infolinii **800 060 800**, lub wchodząc na stronę internetową www.narkomania.org.pl

10. Skąd wiemy, że dany produkt jest „dopalaczem”?

Państwowa Inspekcja Sanitarna zleca wykwalifikowanym laboratoriom przeprowadzenie specjalistycznych badań składu chemicznego produktu oraz oceny przez ekspertów wpływu zidentyfikowanych substancji na organizm ludzki.

11. Jak pomóc osobie, która bierze „dopalacze”?

Osobie, która bierze dopalacze, może pomóc tylko specjalista zajmujący się leczeniem uzależnień oraz rodzina i przyjaciele, którzy będą wspierali chorego. Dlatego, jeśli ktoś z Twojego otoczenia ma ten problem pierwszą rzeczą, jaką należy zrobić, jest przekonanie go, żeby zwrócił się po pomoc do specjalisty oraz do rodziny. Osoba uzależniona jest w stanie wciągnąć w nałóg swoich znajomych. Może to grozić także Tobie.

12. Moje dorosłe dziecko jest uzależnione i nie chce się leczyć. Nie mam już siły.

W przypadku walki o osobę dorosłą, kiedy nie można zmusić jej do leczenia, sytuacja rzeczywiście może wydawać się trudna.

A jednak dopóki dziecko żyje, dopóty jest nadzieja, że wyjdzie z nałogu –ale może się tak stać tylko wtedy, gdy będzie czuło zdecydowane NIE całej rodziny wobec narkotyków. Dlatego warto pójść na terapię dla osób współuzależnionych. Warto też skontaktować się z poradniami profilaktycznymi, gdzie można nauczyć się, jak zmotywować dziecko do podjęcia leczenia, a przede wszystkim zadbać o siebie, wzmocnić swoją psychikę, nabrać siły i pewności siebie.

13. Proszę o informację odnośnie kierowania na leczenie osoby nieletniej.

Art. 30 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii umożliwia skierowanie osoby uzależnionej od środków psychoaktywnych, która nie ukończyła 18 roku życia na przymusowe leczenie i rehabilitację. Stosowny wniosek do Sądu Rodzinnego właściwego dla miejsca zamieszkania osoby, której dotyczy może skierować przedstawiciel ustawowy, krewny w linii prostej, rodzeństwo, bądź faktyczny opiekun. Czas przymusowego leczenia i rehabilitacji nie jest określany z góry, przy

czym nie może być on dłuższy niż dwa lata. W przypadku osiągnięcia przez osobę uzależnioną pełnoletniości przed ukończeniem leczenia i rehabilitacji, sąd może je przedłużyć na czas niezbędny do osiągnięcia celu leczenia i rehabilitacji, jednakże łącznie nie dłużej niż do dwóch lat.

14. Jak pomóc osobie, bezpośrednio po zażyciu „dopalaczy”?

- zadzwonić na pogotowie pod numer **112** lub **999**,
- zachować opakowanie po „dopalaczu” w celu łatwiejszej akcji ratowniczej
- nie używać żadnych leków do przybycia lekarza.

15. Znalazłam w domu woreczek z dziwną zawartością. Gdzie mogę sprawdzić, czy to jest narkotyk?

Takie „znalezisko” należy dostarczyć na policję lub do stacji sanitarno-epidemiologicznej.

16. Gdzie szukać pomocy w przypadku uzależnienia od „dopalaczy”?

80 060800 – bezpłatna, całodobowa infolinia Głównego Inspektora Sanitarnego. Pod tym numerem telefonu można uzyskać informacje na temat negatywnych skutków zażywania dopalaczy oraz o możliwościach leczenia. Infolinia jest także przeznaczona dla rodziców, którzy mają wątpliwości, czy ich dzieci zażywają dopalacze.

116 111 – Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży. Służy on młodzieży i dzieciom potrzebującym wsparcia, opieki i ochrony. Telefon prowadzi Fundacja Dzieci Niczyje. Linia jest dostępna codziennie w godzinach 12–20, pomoc online dostępna na www.116111.pl/napisz.

800100100 – Telefon dla rodziców i nauczycieli w sprawach bezpieczeństwa dzieci. To bezpłatna i anonimowa pomoc telefoniczna i online dla rodziców i nauczycieli, którzy potrzebują wsparcia i informacji w zakresie przeciwdziałania i pomocy dzieciom przeżywającym kłopoty i trudności wynikające z problemów i zachowań ryzykownych takich jak: agresja i przemoc w szkole, cyberprzemoc i zagrożenia związane z nowymi technologiami, wykorzystywanie seksualne, kontakt z substancjami psychoaktywnymi, uzależnienia, depresja, myśli samobójcze, zaburzenia odżywiania. Telefon prowadzi Fundacja Dzieci Niczyje. Linia dostępna od poniedziałku do piątku, pomoc online dostępna pod adresem **pomoc@800100100.pl**

800 12 12 12 – Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka. Osoby poszukujące pomocy oraz informacji na temat dopalaczy mogą korzystać także z telefonu zaufania Rzecznika Praw Dziecka. Numer przeznaczony jest zarówno dla dzieci, jak i dorosłych, którzy chcą zgłosić problemy dzieci. Telefon jest czynny od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.15 do 20. Po godzinie 20 oraz w dni wolne od pracy, każdy może przedstawić problem i zostawić numer kontaktowy.

112 – Jednolity numer alarmowy obowiązujący na terenie całej Unii Europejskiej.